

[Madsen-Mygdal.]

Folkenes Forbund at give en indgaaende Redegørelse for det enkelte Lands Planer med Hensyn til dets Militærvæsen.“ Ja, det vilde vistnok vække Forundring for ikke at sige Forskrækkelse, dersom noget saadant skulde ske i den høje Folkeforbundsfor-samling. Men kan den højtærede Udenrigsminister da slet ikke forstaa, hvorfor der ikke blev rejst Indvendinger mod noget, som altsaa heller ikke blev forelagt For-samlingen? Jeg tillader mig at minde den højtærede Udenrigsminister om et Ord ved-rørende Neutralitetsforsvar, der er fremsat af hans højt ansete Kollega i Czekoslovakiet, og som lyder saadan: Ethvert Land afgør selv, hvad det vil gøre, men ikke, hvad det bør gøre. Hvis den højtærede Udenrigsminister overhovedet var i Stand til at lære, saa vilde han deri finde Forklaring paa meget, som han nu ikke forstaa; men, som sagt, jeg drister mig ikke til at nære store Forventninger i saa Henseende.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister. I Anled-ning af den Paatale, der fra flere Sider er rejst mod hans Opstilling af Militærbud-getterne paa Finanslovforslaget, udtalte den højtærede Finansminister, at han var villig til at fremsætte et Lovforslag om Ned-sættelse af Militærbudgetterne, hvis der ikke var andet, man ønskede, og saa var man ude over den lille Formalitet. Ja, til disse flotte Bemærkninger skal jeg kun sige, at hvis Finansministeren vil have den omtalte Nedsættelse gennemført, saa kommer han ganske sikkert til at fremsætte Lovforslag, men om de kan vedtages i Rigsdagen, er jo et helt andet Spørgsmaal. Jeg har mine Tvivl i saa Henseende, og jeg har aldeles ikke givet Finansministeren noget Tilsagn om Støtte til saadanne Lovfor-slags Gennemførelse. Men jo mere begrundet har Finansministeren opført Nedsættelsen paa Finanslovforslaget i Strid med gæl-dende Lov. Hvis Finansministeren vil fremsætte Forslag til en ærlig Finanslov, og det regner Ministeren jo for at være hans særlige Specialitet, kommer han først og fremmest til at respektere de absolutte Talstørrelser, som den bestaaende Lov-givning indeholder, ved Udarbejdelsen af sit Lovforslag, ellers tror jeg ikke, man kan sige, at det er et ærligt Forslag. Den højtærede Finansminister mente at kunne fremsætte den dristige Paastand, at det er Venstre, der har koblet de sociale Ud-gifter og Formueskatten sammen. Venstre-regeringen foretog en Række Udgiftsbespa-

relser og derefter en Række Lettelser for Erhvervslivet. At pille de sociale Udgif-ter ud af Besparelserne og Formueskatten ud af Lettelserne, det er noget, Social-demokratiet har fundet paa. Og som jeg allerede en Gang her fra denne Talerstol har paavist — jeg skal ikke komme ind paa Gentagelser —, er det uden Forbin-delse med Virkelighedens Verden. Overfor min Paastand om, at den af Finansmini-steren foreslaaede Ændring af Formue-beskatningen kun vil betyde en ringe Del af Dækningen af de Udgiftsforøgelse, som Socialministeren foreslaar, glæder Finansministeren sig ved, at dersom Formuerne skulde give større Afkastning og altsaa Lovændringen faa mindre Betydning, vil han som Finansminister alligevel have Pengene til Raadighed. Ja, det er ganske rigtigt, men det var ikke det, der var Tale om. Det, jeg paaviste, var det, at den finansielle Betydning af Ministerens Forslag om Formueskattens Tilbageførelse aldeles ikke svarer til de foreslaaede Udgifts-forøgelse paa de sociale Budgetter, og at Ministerens Sammenkobling af disse to Forslag altsaa ogsaa i finansiell Henseende var ganske ubeføjet. Ministerens Forsøg paa at hævde, at Forslaget om Formueskatten vil give Dækning af Udgifterne, er nemlig ganske ved Siden af. Min Opstilling af Udgifterne er i Overensstemmelse med Socialministerens egen Opgørelse, og der er aldeles ingen Grund til at tro, desværre, at Udgifterne i Virkeligheden vil blive mindre; snarere vil de Udgifter, som er bragt i Forslag, blive betydelig større. At der i det første Aar kan blive visse Refu-sionsindtægter, altsaa i et Overgangsaar, vedrører jo ikke det, der har Interesse her, nemlig den finansielle Virkning af Lovene, naar de træder i Virksomhed. Det samme vil jo ogsaa være Tilfældet med Hensyn til Ændringer af Formue-skatten, disse Ændringer vil heller ikke komme til at virke fuldt ud det første Aar og vil, hvis de vedtages paa et sent Tidspunkt af Samlingen, faa en meget ringe Virkning det første Aar.

Den højtærede Finansminister vedbliver at svælge i Statistik over Formueskatte-lettelsernes Virkninger, skønt Ministeren jo — jeg kan ikke tro andet — godt ved, at den Statistik, han har fremført, kun kan fortælle, hvem de Personer er, som uden denne Lettelse vilde have været nødt til at betale deres Skat til Staten af selve For-muen, hvilket jo er ensbetydende med, at visse Kapitalbeløb, der nu er anbragt som Udlaan til Erhvervslivet, vil blive opsagt